

اغوا و بخشش

¹و شاگردان خود را گفت: لابد است از وقوع لغزشها، لیکن وای بر آن کسی که باعث آنها شود.² او را بهتر می بود که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته شود و در دریا افکند ه شود از اینکه یکی از این کودکان را لغزش دهد.³ احتراز کنید و اگر برادرت به تو خطا ورزد او را تنبیه کن و اگر توبه کند او را ببخش.⁴ و هرگاه در روزی هفت گزرت به تو گناه کند و در روزی هفت مرتبه، برگشته به تو گوید توبه می کنم، او را ببخش.

ایمان و خدمت

⁵آنگاه رسولان به خداوند گفتند: ایمان ما را زیاد کن.⁶ خداوند گفت: اگر ایمان به قدر دانه خردلی می داشتید، به این درخت افراغ می گفتید که کنده شده، در دریا نشانده شود، اطاعت شما می کرد.⁷ اما کیست از شما که غلامش به شخم کردن یا شبانی مشغول شود و وقتی که از صحرا آید، به وی گوید: بزودی بیا و بنشین.⁸ بلکه آیا بدو نمی گوید: چیزی درست کن تا شام بخورم و کمر خود را بسته مرا خدمت کن تا بخورم و بنوشم و بعد از آن تو بخور و بیاشام؟ آیا از آن غلام منت می کشد از آنکه حکمهای او را بجا آورد؟ گمان ندارم.¹⁰ همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مأمور شده اید عمل کردید، گویند که: غلامان پی منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آوردیم.

عیسی شفا می کند ده مرد جذامی را

¹¹و هنگامی که سفر به سوی اورشلیم می کرد از میانه سامره و جلیل می رفت.¹² و چون به قریه های داخل می شد، ناگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و از دور ایستاده،¹³ به آواز بلند گفتند: ای عیسی، خداوند بر ما ترحم فرما.¹⁴ او به ایشان نظر کرده، گفت: بروید و خود را به کاهن بنمایید. ایشان چون می رفتند، طاهر گشتند.¹⁵ و یکی از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا را تمجید می کرد.¹⁶ و پیش قدم او به روی در افتاده، وی را شکر کرد. و او از اهل سامره بود.¹⁷ عیسی ملتفت شده گفت: آیا ده نفر طاهر نشدند؟ پس آن نه کجا شدند؟¹⁸ آیا هیچ کس یافت نمی شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غریب؟¹⁹ و بدو گفت: برخاسته برو که ایمانت تو را

Verführung zur Sünde und Vergebung

¹Er sprach aber zu seinen Jüngern: Es ist unmöglich, dass Ärgernisse nicht kommen; weh aber dem, durch den sie kommen!²Es wäre besser für ihn, dass man einen Mühlstein an seinen Hals hängte und ihn ins Meer würfe, als dass er einen dieser Kleinen zum Abfall verführt.³Hütet euch! Wenn dein Bruder an dir sündigt, so weise ihn zurecht; und wenn es ihm leid tut, vergib ihm.⁴Und wenn er siebenmal am Tag an dir sündigen würde und siebenmal am Tag wiederkäme zu dir und spräche: Es tut mir leid! so sollst du ihm vergeben.

Die Macht des Glaubens

⁵Und die Apostel sprachen zum HERRN: Stärke uns den Glauben!⁶Der HERR aber sprach: Wenn ihr Glauben habt wie ein Senfkorn und sagt zu diesem Maulbeerbaum: Reiß dich aus und versetze dich ins Meer! so wird er euch gehorsam sein.

⁷Wer ist unter euch, der einen Knecht hat, der pflügt oder das Vieh weidet, dass er ihm sagt, wenn er heimkommt vom Feld: Geh gleich hin und setze dich zu Tisch?⁸Wird er aber nicht zu ihm sagen: Richte zu, was ich zu Abend essen soll, binde um und diene mir, bis ich esse und trinke; danach sollst du essen und trinken.⁹Dankt er etwa dem Knecht, dass er getan hat, was ihm befohlen war? Ich meine nicht.¹⁰Ebenso auch ihr; wenn ihr alles getan habt, was euch befohlen ist, so sprecht: Wir sind unnütze Knechte; wir haben getan, was wir zu tun schuldig waren.

Jesus heilt zehn Aussätzige

¹¹Und es begab sich, als er nach Jerusalem

نجات داده است.

ملکوت خدا و آمدن پسر انسان

²⁰ و چون فریسیان از او پرسیدند که ملکوت خدا کی می‌آید، او در جواب ایشان گفت: ملکوت خدا با مراقبت نمی‌آید²¹ و نخواهند گفت که: در فلان یا فلان جاست. زیرا اینک، ملکوت خدا در میان شما است.²² و به شاگردان خود گفت: ایّامی می‌آید که آرزو خواهید داشت که روزی از روزهای پسر انسان را ببیند و نخواهید دید.²³ و به شما خواهند گفت: اینک، در فلان یا فلان جاست، مریود و تعاقب آن مکنید.²⁴ زیرا چون برق که از یک جانب زیر آسمان لامع شده تا جانب دیگر زیر آسمان درخشان می‌شود، پسر انسان در یوم خود همچنین خواهد بود.²⁵ لیکن اوّل لازم است که او زحمات بسیار ببیند و از این فرقه مطرود شود.²⁶ و چنانکه در ایّام نوح واقع شد، همانطور در زمان پسر انسان نیز خواهد بود،²⁷ که می‌خوردند و می‌نوشیدند و زن و شوهر می‌گرفتند تا روزی که چون نوح داخل کشتیشد، طوفان آمده همه را هلاک ساخت.²⁸ و همچنان که در ایّام لوط شد که به خوردن و آشامیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارت مشغول می‌بودند،²⁹ تا روزی که چون لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه را هلاک ساخت.³⁰ بر همین منوال خواهد بود در روزی که پسر انسان ظاهر شود.³¹ در آن روز هر که بر پشتیام باشد و اسباب او در خانه، نزول نکند تا آنها را بردارد؛ و کسی که در صحرا باشد همچنین برنگردد.³² زن لوط را به یاد آورید.³³ هر که خواهد جان خود را برهاند، آن را هلاک خواهد کرد و هر که آن را هلاک کند آن را زنده نگاه خواهد داشت.³⁴ به شما می‌گویم: در آن شب دو نفر بر یک تخت خواهند بود، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد.³⁵ و دو زن که در یک جا دست‌آس کنند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد.³⁶ و دو نفر که در مزرعه باشند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد.³⁷ در جواب وی گفتند: کجا، ای خداوند؟ گفت: در هر جایی که لاش باشد، در آنجا کرکسان جمع خواهند شد.

reiste, da zog er mitten durch Samarien und Galiläa.¹² Und als er in ein Dorf kam, begegneten ihm zehn aussätzige Männer, die standen von ferne¹³ und erhoben ihre Stimme und sprachen: Jesus, Meister, erbarme dich unser!¹⁴ Und als er sie sah, sprach er zu ihnen: Geht hin und zeigt euch den Priestern! Und es geschah, als sie hingingen, da wurden sie rein.¹⁵ Einer aber von ihnen, als er sah, dass er geheilt war, kehrte um und pries Gott mit lauter Stimme¹⁶ und fiel auf sein Angesicht zu seinen Füßen und dankte ihm. Und das war ein Samariter.¹⁷ Jesus aber antwortete und sprach: Sind nicht die zehn rein geworden? Wo sind aber die neun?¹⁸ Hat sich sonst keiner gefunden, der wieder umkehrt und Gott die Ehre gibt, außer dieser Fremdling?¹⁹ Und er sprach zu ihm: Steh auf, geh hin; dein Glaube hat dir geholfen.

Vom Kommen des Reiches Gottes

²⁰ Als er aber gefragt wurde von den Pharisäern: Wann kommt das Reich Gottes? antwortete er ihnen und sprach: Das Reich Gottes kommt nicht äußerlich durch Beobachtung;²¹ man wird auch nicht sagen: Siehe hier! oder: da! Denn siehe, das Reich Gottes ist inwendig in euch.

²² Er sprach aber zu den Jüngern: Es wird die Zeit kommen, dass ihr begehren werdet einen der Tage des Menschensohnes zu sehen, und ihr werdet ihn nicht sehen.²³ Und sie werden zu euch sagen: Siehe hier! siehe da! Geht nicht hin und verfolgt es auch nicht.²⁴ Denn wie der Blitz oben vom Himmel blitzt und leuchtet über alles, was unter dem Himmel ist, so wird der Menschensohn sein an seinem

Tag.²⁵ Zuerst aber muss er viel leiden und verworfen werden von diesem Geschlecht.²⁶ Und wie es geschah zu den Zeiten Noahs, so wird's auch geschehen in den Tagen des Menschensohnes:²⁷ sie aßen, sie tranken, sie heirateten, sie ließen sich heiraten bis zu dem Tag, an dem Noah in die Arche ging und die Sintflut kam und alle umbrachte.²⁸ Ebenso wie es geschah zu den Zeiten Lots: sie aßen, sie tranken, sie kauften, sie verkauften, sie pflanzten, sie bauten;²⁹ an dem Tag aber, als Lot aus Sodom fortging, da regnete es Feuer und Schwefel vom Himmel und brachte alle um.³⁰ Auf diese Weise wird's auch gehen an dem Tag, wenn der Menschensohn offenbar werden wird.³¹ An jenem Tag, wer auf dem Dach ist und sein Hausrat in dem Haus, der steige nicht herab, ihn zu holen. Ebenso wer auf dem Feld ist, der wende sich nicht um nach dem was hinter ihm ist.³² Erinnert euch an die Frau Lots!³³ Wer danach trachten wird, seine Seele zu erhalten, der wird sie verlieren; und wer sie verlieren wird, der wird sie lebendig machen.³⁴ Ich sage euch: In dieser Nacht werden zwei auf einem Bett liegen; der eine wird angenommen, der andere wird verlassen werden.³⁵ Zwei werden miteinander mahlen; die eine wird angenommen, die andere wird verlassen werden.³⁶ Zwei werden auf dem Feld sein; der eine wird angenommen, der andere wird verlassen werden.³⁷ Und sie antworteten und sprachen zu ihm: HERR wo? Er aber sprach zu ihnen: Wo das Aas ist, da sammeln sich auch die Geier.